

kunne gaa med til at foreslaa et saadant Tilskud, fordi jeg finder, at hvis vi gøre det, er der overhovedet ingen som helst Grænse for, hvad Staten skal yde Tilskud til. Jeg kan ikke se, at der her foreligger nogen Statsopgave. Det er naturligvis beklageligt, at disse Folks Enge lide ved Opskylning af Tang. Men selv om det er Folk, der leve under mindre gunstige økonomiske Kaar, skulde jeg dog være tilbøjelig til at tro, at naar det drejer sig om Arealer paa omtrent 200 Tdr. Land, skulde der vel kunne rejses 4,000 Kr. eller lidt mere for at afhjælpe den Skade, der maatte kunne ske. Det bliver dog kun en Snes Kroner pr. Td. Land og 150 Kr. pr. Lodsejer. Jeg har derfor ikke ment at kunne stille noget Forslag, thi hvis Staten skal ind paa at afhjælpe den Slags Mangler, vil der næsten ikke kunne nævnes et eneste Angreb af Naturen paa vort Jordbrug, uden at Folk kunne komme og sige til Staten: Vær saa god at betale! Vi ville ikke yde noget Tilskud, men vi ville selvfølgelig gerne nyde Fordelen af Statens Understøttelse. Noget saadant synes jeg, vi ikke kunne gaa ind paa, og jeg vil derfor fraraade, at dette Andragende henvises. Jeg vil være mest tilbøjelig til at anmode det ærede Medlem om at tage sit Forslag om Henvisning tilbage.

Dinesen: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om Andragendet under Nr. 121 fra Moseselskabet. Jeg har i de sidste 2—3 Aars Tid gjort mig nogen Umage for at lære dette Selskabs Virksomhed at kende, og jeg mener, at det havde fortjent en noget større Imødekommen, end det hidtil har mødt. Det ærede Finansudvalg foreslaar nu, at denne Sag henvises til Landbrugsministerens Undersøgelse, og jeg vil støtte dette Forslag og haaber, at denne Undersøgelse kan føre til, at man faar et noget klarere Blik paa hele dette Forhold, end man indtil dette Øjeblik har haft.

Blandt de Opgaver, dette Selskab har sat sig, er den at undersøge samtlige større Moser her i Landet for at komme til Kundskab om Omfanget af det Tørve-materiale, Landet ejer, og om, i hvilken Grad dette Materiale egner sig til Brændsel. Denne Opgave burde efter min Formening paaahvile Staten. Ligesom andre tilsvarende Opgaver ledes af Hedeselskabet, vilde denne Opgave kunne ledes af Mose-selskabet, og jeg tror, at denne Opgave har en saadan Betydning, at Staten burde

bære den hele Udgift ved denne Undersøgelse. Vore Moser, særlig Moserne i Jylland og paa Sjælland, ere af ret betydeligt Omfang, og det er en død Kapital, der ligger hen i disse Moser, hvorfor man bør forberede en saadan Bearbejdelse af dem, at de kunne bringe det Udbytte, som de indeholde Materiale til. Jeg haaber, at denne Undersøgelse bliver optagen af Ministeren.

Det er jo desværre en Kendsgerning, at det danske Hedeselskab hidtil har vægret sig ved at beskæftige sig med Moserne og den dertil knyttede Industri, men jeg haaber, den ærede Landbrugsminister kan bringe det dertil, at der bliver etableret et Samarbejde mellem de to Selskaber, saa at man her arbejder Haand i Haand og ikke mod hinanden, hvad jeg er noget tilbøjelig til at tro, at Tilfældet har været hidtil. Hvis saa skal vedblive, vil det hele nemlig være ret ørkesløst. Men, som sagt, jeg slaar mig for Tiden til Ro med den Indstilling, her er bragt i Forslag.

Maatte jeg overfor det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (A. Andersen), der har stillet Forslag om at henvise et Andragende, hvorom der ikke foreligger Svar fra Ministeriet, — nu foreligger der imidlertid Svar i den Udtalelse, der er falden fra Landbrugsministeren —, sige om det Forhold, hvortil dette Andragende under Nr. 80 sigter, at jeg er noget tilbøjelig til at tro, at det hører sammen med, hvad der eksisterer paa flere Steder langs Limfjordens Kyster, og som fortjener en omfattende Undersøgelse under Statens Ledelse. Vi trænge til at faa Kundskab om, hvad der kan gøres for at sikre Limfjordens Kyster mod den Ødelæggelse ved Fjordvandets Overskylning, som foregaar paa mange Steder.

S. Sørensen: Jeg vil gøre en Bemærkning angaaende Nr. 122 i Betænkningen, Forslaget om Henvisning til Landbrugsministeren af Andragendet fra Mergelinteressentskabet i Kølkeær. Det glædede mig at høre det Svar, den højtærede Landbrugsminister gav, og som var i Analogi med, hvad han udtalte ved Finanslovens Behandling. Jeg tror, der her foreligger en Opgave, som kan løses med rimelig Bekostning, og hvis Løsning vil være til Fremme af Landbruget paa de Egne, hvor en saadan Hjælp tiltrænges. Ogsaa i den Kreds, jeg repræsenterer, er der dannet et Selskab, der ønsker et saadant flytteligt Mergelspor, og der er i saa Henseende indgivet Andragende paa rette